

Θαύματα Οσίου Νικηφόρου του Λεπρού

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο πατήρ Ευμένιος έλεγε ότι, κάποιον βράδυ, αφού ετοίμασε τον πατέρα Νικηφόρο και τον έβαλε να κοιμηθή, πήγε κι αυτός στο κελλάκι του να αναπαυθή. Δεν τον έπαιρνε, όμως, ο ύπνος. Είχε μια έντονη ανησυχία, μήπως κάτι δεν έκανε καλά, μήπως δεν έκλεισε καλά τη σόμπα. Αυτά και άλλα πολλά περνούσαν άπ' τον λογισμό του. Σηκώνεται, λοιπόν, και πηγαίνει στο κελλάκι του Παππούλη. Για να μη τον ενοχλήση, αν τον είχε πάρει ο ύπνος, θεώρησε καλό να μη κτυπήσει την πόρτα, ούτε να πη το «Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός, ελέησον ημάς» και να περιμένη την απάντηση από μέσα του «Αμήν», όπως γίνεται μεταξύ μοναχών. Ανοίγει σιγά-σιγά την πόρτα και, τι να δής; Βλέπει τον πατέρα Νικηφόρο να αιωρήται ως ένα μέτρο από το έδαφος με τα χέρια υψωμένα και να προσεύχεται. Το πρόσωπό του έλαμπε υπέρ τον ήλιο. Μόλις αντίκρουσε αυτό το όντως φοβερό θέαμα ο πατήρ Ευμένιος, χωρίς να μιλήση καθόλου έκλεισε πολύ

προσεκτικά την πόρτα και έτρεξε στο κελλάκι του. Εκεί έπεσε με το πρόσωπο στο έδαφος και άρχισε να κλαίη με στεναγμούς, μήπως στενοχώρησε τον Παππούλη του που δεν κτύπησε την πόρτα και τον είδε σε αυτή την θαυμαστή στάση. Αλλά έκλαιγε και από χαρά, διότι είδε ιδίως όμμασι πόσο μεγάλος και ενάρετος ήτο ο πνευματικός του Πατέρας, ο πατήρ Νικηφόρος. Το πρωί, που πήγε ως συνήθως για να τον διακονήση, του έβαλε εδαφιαία μετάνοια και του ζήτησε να τον συγχωρήση για το παράπτωμά του. Εκείνος, με ένα ελαφρό μειδίαμα, τον συγχώρησε αμέσως και του είπε να μην φανερώση σε κανένα ο,τι είδε, όσο ο ίδιος θα ζούσε ακόμη. [\(περισσότερα...\)](#)